Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35185
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

Rusticus hic nequam velut exutus ante doloris
Principium nobis sit quoque finis erit
Prima mali causa contrarius atque rebellis
A puero tepit rusticus et michi
Prima status in pecu michi questio mota
Nam quia pius toto tempe liber eram
Pallidus ille por ts me hiure tegit
Fetet et multum ferre laboris onus
Sed vite conuersa finem vocatio mea
Unde pius tepit et habitura sui
Non ego credo in fi rusticus ille malignus
Pstitit exemplii principium quoque mali
Unde suus meritis condigna reprende ite
Non erit indignum sed pietatis opus
Lex antiqua iubet p membro redde membrum
Dente p dente pedem restituisse pede
Sic ego brihardo facio mi si forte quid abfuit
Facta nocens alos quam mea vita velut
Ad si brihardy que sit ventura videt
Et quam brunellus gloria magna manet
Non ita me pmeret vga baculo quoque puet
Nec ferrum facet in latus ire meum
Sed potius pstratus humi vestigia mea
Omnis adoraret porriget quoque pedes
Talia brunellus secum meditate ceremonia
Intrat et e dno subditus ipse suo

Quid contingit brihardo domino brunelli